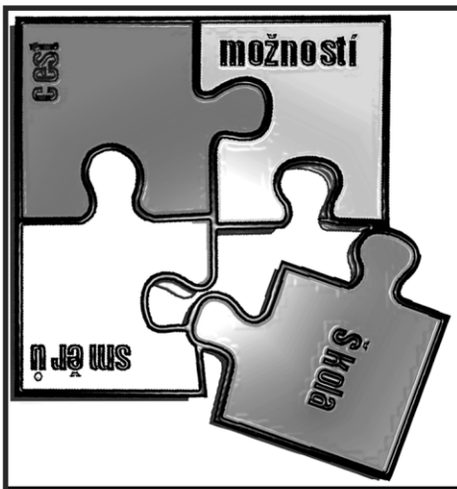

ŠKOLNÍK

ZPRAVODAJ ZÁKLADNÍ ŠKOLY V CHRASTAVĚ

ŠKOLNÍ VÁNOČNÍ AKADEMIE

Závěr roku si už mnozí nedovedou představit bez tradiční Vánoční akademie, kterou připravují žáci naší chrastavské školy se svými vyučujícími. Přípravy jsou vždy důkladné – od prvotního nápadu co předvést, přes samotné nacvičování, až po sladění kostýmů. Vše to probíhá trochu ve stresu, který vyvrcholí samotným vystoupením dětí. Každý si samozřejmě přeje, aby to dobře dopadlo.
I letos to takto probíhalo, i letos to dobře dopadlo. I přes malé zádrhely, které nezasvěcení ani nepoznali a které i tak byly roztomilé. A tak jsme měli možnost vidět malé Hasiče, Kapříky a Tančící obludy, to vše v podání prvních tříd. Třetí třídy pak předvedly taneční vystoupení s názvy Školavřesky, Večerníček a Gan Gnam Style. Každé vystoupení vystřídala děvčata šestých a sedmých tříd s vlastními choreografiemi. Závěr akademie patřil pěveckému sboru Jiřičky, který zazpíval písničky z typicky vánočních pohádek a přidal i několik koled. Celé odpoledne moderovali deváťáci Filip Grusman a Jakub Bugry. Vl. Kollmannová

VÝSTAVA BETLÉMŮ

Vánoce jsou tady… a k Vánocům patří také Betlémy. Na krásnou výstavu jsme se zašli podívat do prostor městského muzea. Celou výstavou nás provedla soutěž mezi holkami a kluky, která ověřila naše znalosti o vánočních zvycích (ty nám šly bravurně) a mimo jiné o českých vánočních pohádkách (tady jsme trošku zaváhali, takže to ještě o Vánocích doženeme). Viděli jsme spoustu druhů betlémů a také jsme se dověděli něco o Vánocích v jiných koutech světa a obdivovali jsme i staré ozdoby, které byly na výstavě k vidění.
Výstava se nám moc líbila, děkujeme za skvěle strávený vánoční čas. *Kateřina Kohlíková a 4.C*

ČERTI A ČERTICE VE 4.B

Letos to malé čertice a čertíci už nemohli vydržet, a tak přišli do své tradiční školy, která se koná jen jednou v roce, o den dříve. Nevíme, jak se to stalo, ale tentokrát sem zabloudili i dva andílci. Že by kontrola z nebe?
Škola začala představováním a každý žák se zapsal svým čertím (a samozřejmě i andělským) jménem na vyvěšenou listinu. Pak už nastal kolotoč pekelných úkolů z matematiky a češtiny. I na tělocvik došlo. Úkoly nebyly snadné, protože vedle matematických a jazykových schopností bylo potřeba i trochu čertího důvtipu. I při tělocviku bylo vše naopak – pokyn nahoru znamenal dolů, vpravo bylo vlevo. A kdo prohrál, ten vlastně vyhrál.
Správně vyřešené úkoly byly odměňovány sladkostmi a k nim se podával pravý čertí čaj s uhlíky. *Vl. Kollmannová*

ČTVRŤÁCI V ČERTÍ ŠKOLE

Celý den jsme prožili v čertovském duchu při čertí češtině, matematice, a také jsme si pořádně čertovsky zařádili na pekelné hudební výchově. A celou tu dobu jsme čekali, kdy nás navštíví čertí výprava.Báli jsme se, ne, že ne. Někteří s nás věděli, že občas zazlobí, a tak se návštěvy čertů obávala většina. Když přišli čerti, byli jsme celkem v klidu a někteří z nás se podívali s čerty za dveře, možná do pravého pekla. Poté jsme se uklidnili, protože jsme nečekali, že dorazí další čerti. Ti nás vyděsili mnohem více a odmítali jsme vylézt z pod lavic. Nakonec nás tu všechny nechali a budeme doufat, že vydržíme na zemi i příští rok.

K. Kohlíková a 4.C

Anglická představení pro 7. a 8. ročník

V pátek 29. listopadu do chrastavské školy zavítali tři herci z divadla TheBearEducationalTheatre. Sedmáci zhlédli zábavné představení Love in the Jeans Department a osmáci závažnější téma zabývající se lží A Show Full ofLies. Obě interaktivní představení probíhala po celou dobu v angličtině. Žáci si nejen ověřili své porozumění v cizím jazyce, ale zároveň se do hry zapojovali. Mnozí si s herci i anglicky popovídali.

(K.Kašková)

Mikulášská v družině aneb Nejsilnější je srdce dobrovolníka

Touto větou jsme se řídili při přípravě prosincového družinového programu. Na rovinu se musíme přiznat, že se nám do organizace letos moc nechtělo, ale jak jsem již naznačila – akce byla na vyžádání a my jsme nemohli odmítnout. Zajímá vás, od koho vzešla prosba? Zda-li od dětí, rodičů či vedení školy? Vedle jak ta jedle. Přišli za námi naši známí pomocníci osmáci, že by se moc chtěli angažovat, pomáhat, organizovat, přestrojovat, hrát si …….no prostě nocovat za odměnu

A jak řekli, tak udělali. Podíleli se na všem, co takový průběh vyžaduje, odhodlání jim rozhodně nechybělo -a že jich nebylo zrovna málo, k tomu ještě nejsou ze stejné třídy a ani školy, to opravdu práci neulehčí. Dorozumívání probíhalo prostřednictvím skupinovek na mobilu, či zastavením po cestě, poté kratičká schůze v družině, nachystání kostýmů, výroba rekvizit, s tím skloubit své volnočasové aktivity, přípravu do školy či domácí práce – klobouk dolů. Den před uskutečněním připravit balíčky, nazdobit a osvítit půdní prostory a nakonec nastříhat kartičky. A že jsme se měli co otáčet – přihlášených družinových dětí bylo na osmdesát.

Na všechny přihlášené čekala škola plná úkolůazábavy. Mimo tvořivé dílny, kde si mohly ozdobit svícen barvami na sklo či vyrábět ze zažehlovacích korálků, měly možnost s čerty zatloukat hřebíky, stavět pekelnou hranici, hledat klíče od nebeské brány, zahrát mariáš či vánoční dobble, ozdobit perníky, skládat puzzle a jako zlatý hřeb odpoledne – najít na půdě Mikuláše, čerta a anděla, kteří předvedli úžasný herecký výkon a improvizaci.

Věříme, že si děti odpoledne užily, mají hezké vzpomínky a velcí kamarádi jim byli vzorným příkladem.

Už poněkolikáté dokázali, že jsou nesmírnými pomocníky, že práce s nimi opravdu stojí za vynaložené úsilí, že naše práce má smysl a že jsou na světě ještě děti, pro které chcete dělat něco navíc. Mají srdce na správném místě a my jim přejeme, aby jim nadšení, co nejdéle vydrželo a těšíme se na další spolupráci.

Děkujeme všem rodičům, kteří přinesli snídani pro naše nocležníky a zároveň za projevenou trpělivost.

Kolektiv vychovatelek a Pavel Palčisko, Monča Zubrová, Irča Danková, Sonka, Alice, Áďa, Julča, Nikča, Kája, Bára, Natka, Lucka, Štěpa, Monča, Julie, Tom, Pája, Míša, Simča, Vendy, Ondra, Filda, Eli, Maruška

MINIHÁZENÁ

V pátek 29. 11. 2019 se vybraní žáci z 2.-4.tříd účastnili turnaje v miniházené, který se konal na ZŠ Dobiášova v Liberci.

Na turnaj jsme přijeli v natěšené náladě a v již vyzkoušené a osvědčené sestavě. Obojí se během jednotlivých zápasů projevilo a my jsme brzy byli favority soutěže. Jak mladší, tak i starší kluci postoupili neporaženi do finále se ZŠ Aloisina Výšina. Starší chlapci ve finále potvrdili roli favorita a jednoznačně vyhráli. Soupeři se nepodařilo vstřelit ani jeden gól. Mladší chlapci ve finále o jeden gól prohráli a skončili na krásném druhém místě.

Všem patří velké poděkování za skvělé sportovní výkony.

Naši školu reprezentovali:

Starší žáci: Řípa Jakub (brankář), Řípa Petr, Brodský Martin, Zoul Ondřej, Klinger Petr, Pilař David

Mladší žáci: Sehnoutka Jakub (brankář), Mazánek Petr, Hartman David, Grajcár Sebastien, Kakač Václav, Zíka Ludvík

Výhra či prohra... to je oč tu běží?

Měsíc prosinec našim dívčím florbalistkám nebyl nakloněn a ani jedné skupině se nepovedlo postoupit v soutěžích. Elévkám se nepodařilo probojovat do základního okresního kola a starší žákyně neprolomily bariéru postupu z krajského kola. U této skupiny bych se na chvilku pozastavila.
Hráčky ze skupiny jedna mají skoro vše, co se dá využít k výhře. Týmového ducha, vždy dobrou náladu, správnou techniku, zvládnutá pravidla, florbalové dovednosti a techniku, skvělou golmanku a do branky se také občas trefí Co nám tedy chybí? Zaprvé rychlost, zadruhé štěstí.
To bylo vidět na posledním odehraném turnaji ve Sportparku, kdy výsledky jednotlivých zápasů skončili výsledky 1:0, 2:1 a 2:2. Co děvčata ale ztrácela na rychlosti, to rozhodně dohnala na obranné hře, vzájemné spolupráci a podpoře. Tady neplatí přísloví – štěstí přeje připraveným, jelikož náš tým byl pro utkání rozhodně nachystaný. Stali se rovnocennými soupeřkami pro sportovní školy, které měly od začátku větší šanci na výhru a až do konce se nenechali zahanbit.
Samozřejmě zamrzí, pokud semifinále skončí, tak jak bylo předesláno výše, ale chrastavské florbalistky se nemají za co stydět. Byla to od nich nejlepší hra, jakou mohli předvést a možná si troufnu říci, co kdy předvedli. Byli bojovnice do posledních vteřin. Jsem na ně neskutečně hrdá a nesmírně si vážím jejich výkonu.
Přeji všem svým sportovcům do Nového roku hlavně **radost ze hry**! Poučení z prohraných zápasů a hezké vzpomínky z těch vyhraných!!!

Helena Šťastná

Rok 2019 v Geocentru Zittau

Po celý rok jsme s partou žáků z 5. , 6. a 7. tříd pátrali po stopách historických osobností spojených s geologií a využitím nerostných surovin v euroregionu. Navštívili jsme bývalý zámek Althörnitz blízko Žitavy, kde v malé místnosti před mnoha lety vyrobili první kousky slavného míšeňského porcelánu. Podívali jsme se do polské SzklarskéPoreby a seznámili se s těžkým životem středověkých valonských hledačů drahých kamenů. Vyzkoušeli jsme si tam rýžování zlata a drahokamů. Opět jsme pečovali o „Mamutí strom“, přírodní památku u žitavského gymnázia. Po jeho pečlivém očištění od prachu, pavučin a plevelů v okolí jsme si za odměnu pochutnali na výborné pizze. Stihli jsme si také prohlédnout zajímavosti v Žitavě, například moderní kamennou kašnu před radnicí. A hlavně nechybělo oblíbené vyrábění dárků, přívěsků, broušení achátů nebo také lepení barevných kamínků na sklo. A jaké bylo překvapení, když jsme do ozdobené lahve dostali spirálku se světýlky! Za celoroční práci jsme pak byli v prosinci odměněni dárky, ochutnali jsme německé sladkosti a punč a pro štěstí jsme si odnesli kousek vlastnoručně odštípnuté železné rudy.
Geocentrum v roce 2019 oslavilo 15 let od svého vzniku a my se těšíme, že i v dalších letech s ním prožijeme mnoho pěkných akcí.

Irena Lejsková

Praha – Národní muzeum (Výstava Tutanchamon) 12. 12. 2019 - 6.A,B

Dne 12.12. jsme se v čase adventním vydali na exkurzi do Prahy. Využili jsme probíhající výstavu v Národním muzeu, která se týkala Tutanchamona. Vzhledem k tomu, že se šesťáci v současné době zabývají starověkem, byla výstava přínosná. Jednalo se o velmi interaktivní výstavu, která nás vtáhla do dob vlády Tutanchamona, ale i do doby po jeho smrti. Děti viděly mumie i sarkofágy.
Velmi nás nadchla budova zrekonstruovaného Národního muzea. Navštívili jsme kupoli, kde díky dobré viditelnosti poznaly děti z výšky nejdůležitější památky stověžaté Prahy. Samozřejmě jsme nemohli vynechat návštěvu kostry slavného plejtváka.
Po prohlídce jsme se vydali do města, kde jsme navštívili nejdůležitější místo Sametové revoluce, Národní třídu, prohlédli jsme si Národní divadlo, prošli se po Karlově mostě a došli na Staroměstské náměstí. Zde nás uchvátil nejen stromeček, ale i nově zrekonstruovaný orloj. Postavičky byly jako nové. Na trzích jsme načerpali vánoční atmosféru, utratili nějaký peníz a vydali se na zpáteční cestu. Cesta autobusem proběhla velmi hladce, protože děti po dni plném zážitků většinou usnuly.

Čtvrťáci ve svíčkárně RODAS

Svíčkárna Rodas v Liberci nabízí pro zájemce několik kreativních programů. Tato nabídka oslovila i nás, a tak jsme se svými čtvrťáky vyrazili poznat něco nového.

Na místě nás čekalo milé uvítání a hned v úvodu jsme se dozvěděli něco o historii firmy Rodas. Shlédli jsme i krátký filmový dokument o výrobě svíček. Děti ale už netrpělivě čekaly na to, až si budou moci samy svíčky zdobit barevnými polevami. Mezitím si jiné skupinky žáků vrstvily do celofánových sáčků barevnou koupelovou sůl s esenciálním olejem z bylin nebo z ovoce. Na závěr si každý vykrojil glycerinové mýdlo. Vše si děti odvážely pěkně zabalené a už se těšily z toho, jaké pěkné vánoční dárky si pro své blízké odnesly.

Vl. Kollmannová

Lyžařský výcvikový kurz / Bedřichov – Penzion Eva / 12. - 17. 1. 2020

Protože jsou v letošním sedmém ročníku čtyři třídy, rozdělili jsme kurz na dva termíny. V tomto lednovém termínu se vyrazili lyžařsky vzdělat žáci 7.A a 7.B. Celkem jelo 41 žáků a 4 instruktoři.

Měli jsme velkou obavu, co budeme na horách vlastně dělat, protože sněhové podmínky této zimy jsou velmi špatné. Věřili jsme však, že se nám podaří něco z naplánovaných aktivit splnit.

Po příjezdu jsme šli obhlédnout situaci, zda se bude dát lyžovat. Zjistili jsme, že jsou podmínky sice špatné, ale lyžovat se dá. Když se ještě podařilo sjezdařům vyjednat si od úterý dopravu do areálu Severák, bylo zřejmé, že se naplní cíle kurzu. Žáci se již od neděle večer dovídali teoretické informace o lyžování a s praktickým seznámením začali v pondělí. Během týdne zvládli jízdu v pluhu, jízdu na vleku, dva běžkařské styly, výšlap do kopce. Naučili se teoretické znalosti o lyžování, ale i lokalitě, kde jsme byli ubytováni. To vše museli prokázat splněním písemného testu. V poučení žáků, jak se chovat na horách, nám přišel ve čtvrtek pomoci i příslušník horské služby, který žákům kromě povídání promítnul několik fotek z práce záchranářů.

Výuku, jak praktickou, tak teoretickou jsme odlehčili společnou procházkou na rozhlednu Královka a návštěvou restaurace v Prezidentské chatě. Dále jsme se bavili při společenských, stolních i týmových hrách a trochu báli na stezce odvahy. Na závěr jsme vyhlásili sympaťáka a sympaťačku kurzu a uspořádali diskotéku. Praktickou část výuky jsme uzavřeli závody ve slalomu a stylu u sjezdařů a běhu jednotlivců a štafet u běžkařů.

Je potřeba zmínit, že podmínky pro lyžování byly hodně těžké, zledovatělý sníh, ledové plotny, a i zkušený lyžař se s těmito podmínkami musel vyrovnat. Natož někdo, kdo stál na lyžích poprvé. Proto je potřeba vyzdvihnout a pochválit všechny žáky, jak se s těmito podmínkami vyrovnali a bez řečí a protestů plnili jednotlivé aktivity kurzu. Ještě jednou děkujeme, jací jste byli.

Poděkování patří i všem rodičům, kteří nějak přispěli drobnou sladkostí, nebo pitím a pomohli nám tím ke zdárnému a příjemnému zvládnutí kurzu. Děkujeme.

Družinové putování Ještědským lesem, když smích si odtud nesem

Rok 2020 jsme započali naučnou a prožitkovou stezkou v lesích pod Ještědem. Trasa je poněkud jiná než všechny ostatní, co jsme prozatím navštívili, jelikož na tvorbě této se podíleli děti, rodiče, učitelky a mnoho dalších z liberecké Ostašovské školy. Má se líbit hlavně těm nejmenším, proto zde najdou různé malůvky a dřevěné předměty na hraní. Zároveň se seznámí hravou formou s lesním životem. Budiž všem cestovatelům dobrým příkladem a klobouk dolů jim.

Dlouho jsme se rozhodovali zda-li jít z kopce či do kopce, nakonec jsme vybrali cestu z Výpřeže, abychom měli dost času prozkoumat všechny naučné tabule, a že jich není málo – vytvořeno je 16 zastavení. Návštěvníci poznávají stopy zvířat, rostliny, nerosty a horniny v okolí Liberce, houby, které se sbírají, rozdíl mezi rohy a parohy, pestrobarevná motýlí křídla, kde hnízdí ptáci, potravní řetězce, v neposlední řadě nápaditou básničku o studánce a mnoho dalších. Stezka bude v budoucnu rozšiřována, přibýt by měla tělocvična v přírodě a různé prolézačky a dřevěné nářadí. Pokud toto vyjde, rozhodně jsme připraveni na další výlet!

Maruška, Alice, Pája, Simča a Hela

Poznávací zájezd do Salzburgu

Soustředěně otáčíme listy kalendáře a usilovně hledáme volný termín pro náš letošní poznávací zájezd do ciziny. Pátek 13. prosince! Před námi se zvedá varovný prst a v hlavě probíhá celé pásmo situací, které by mohly nastat. Přece se však nenecháme zastrašit předem. Tohoto data se naštěstí nezaleknou ani naši žáci, a tak je zájezd hned zaplněn.

Hodiny nemilosrdně ukazují 3:15 ráno a v autobuse nezbývá ani jedno volné místo. Do rakouského města míříme v počtu 48 žáků + 4 vyučující + 2 řidiči. Před Salzburgem se začíná objevovat sluníčko a ozařuje zasněžené horské štíty. Po několika hodinách sezení v autobuse se rozpoutává první letošní sněhová bitva. Do prohlídky solných dolů ještě zbývá několik desítek minut, které využíváme k návštěvě keltské vesničky, nákupu suvenýrů a vánočních dárků. V půl dvanácté již oblékáme zapůjčené oděvy a nasedáme do vláčku, který nás odváží do nitra země. V podzemí se dozvídáme mnoho zajímavých informací (nejprve vždy v angličtině a němčině, poté v češtině) a zažíváme nová dobrodružství – jízda na dvou skluzavkách, plavba po jezeře.

Během putování solnými doly se nebe zatáhlo a z Halleinu jsme odjížděli již za deště, který v Salzburgu ještě zesílil. Než jsme došli k zámku Mirabell, počasí se naštěstí umoudřilo. Zde jsme zhlédli nádherné mramorové schodiště vedoucí do mramorového sálu a venkovní zahrady. V centru jsme se nezapomněli zastavit u Mozartova rodného domu a poté jsme náš zájezd zakončili na vánočních trzích, které lákaly voňavými dobrotami a svou nezapomenutelnou vánoční atmosférou.

Jsme rádi, že se pověra nešťastného pátku nepotvrdila. Čas tohoto dne jsme využili opravdu do poslední minuty. Navštívili jsme tři státy (Čechy, Rakousko a na chvilku i Německo), popovídali si anglicky s tamějšími obyvateli, poznali nová místa a přivezli si domů spoustu nezapomenutelných zážitků.

(K.Kašková)